

Дэканат Іўе Як сведчаць гістарычныя дакументы, касцёл пад тытулам святых апосталаў Пятра і Паўла быў заснаваны каля 1495 г. троцкім ваяводам і маршалкам ВКЛ Пятром Яновічам. Аднак з-за раптоўнай смерці ён не паспеў дакументальна аформіць будаўніцтва, што было зроблена ўжо ў 1499 г. ягоным сынам Янам Пятровічам. Пры касцёле ў драўляным будынку ўжо ў той час жылі 4 манахі францішканцы, але, верагодна, яны не мелі статусу кляштара, а толькі місіі. Пабудавалі святыню ў цэнтры паселішча, на ўзвышэнні (звесткі, што гэта старажытнае замчышча, не пацвердзіліся).

У тыя часы Петрапаўлаўскі касцёл (хоць ёсць звесткі, што канчаткова ён не быў дабудаваны) уяўляў сабою велічны (у параўнанні з касцёламі ў Ішкалдзі і Усялюбе) храм у гатычным стылі, арыентаваны алтаром на ўсход. Прамавугольны ў плане аб'ём святыні з пяціграннай апсідай, сцены якой былі зроблены ў тэхніцы гатычнай муроўкі, па перыметры быў умацаваны контрфорсамі. Інтэр'ер асвятлялі гатычныя спічастыя вокны. Сакрыстыя была адна і далучалася да паўночнага фасада. У першай палове XVI ст. пры касцёле дзейнічала альтарыя. † Пасля сярэдзіны XVI ст. касцёл быў перароблены пад арыянскі храм (потым пад кальвінскі збор), тады Іўе лічылася цэнтрам арыянства. Але ў 1606 г., дзякуючы намаганням Станіслава Кішкі, ваяводы віцебскага, святыня была вернута каталіцкаму Касцёлу. Касцёльная традыцыя ў 1930-я гг. лічыла за дату пабудовы святыні 1563 г., аднак, магчыма, гэта яшчэ адна дата вяртання святыні, паколькі да Кішкаў Іўе адышло ў 1558 г. У 1631 г. ваявода мсціслаўскі і віцебскі, падскарбій літоўскі, Мікалай Кішка, наступны ўласнік мястэчка і сын Станіслава Кішкі, звярнуўся да адміністратара Віленскай дыяцэзіі біскупа

